A°. 1837. N°. 57.

Woensdag, den 19den Julij.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Julij 1837.

(24768) Alzoo ABRAHAM VAN MEERTEN en JAN DE JAGER Ez., zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Vlugt en Trouw* af- en op de namen van Mr. JACOBUS JOHANNES UIJTWERF STERLING, Mr. JAN SMITS VERBURG, RODOLPHE LE CHEVALIER, PIETER PORTIELJE ABM. ZN., JOHANNES BERNARDUS STOOP, MATTHIJS WESTENDORP, BERNARD ROELOFS en GERARDUS BLACNKE, als representerende de Eigenaren of Gemagtigden tot die Plantaadje, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Julij 1837.

(24771) Alzoo ISAK JACQUES DE MESQUITA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om, de Slavenmagt van de Plantaadje *Beudslust* af- en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS, gearresteerd bij het Collegie van Commissarissen, voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in de Boedels; WILHELMINA van SAMUEL NATHAN; LAURENS DE VRIES; THERESIA van WIJNTJES; JOHANNES LEONARDUS POTGIETER; ARIE van EEDEN; HANNA COENRAAD HEIJMANS wed. J. S. van WEST; JACOBUS SCHENK; ANDREW ALLAN; JOHAN CAREL FREDRIK SANDER; JOHANNES KOPS; CHARLES JAMES SHERIDAN en ARON DA FONSECA; tegen Zaturdag den 22sten dezer, des voordemiddags ten *negen* uren, aan het lokaal van voornoemd Departement.

Paramaribo, den 18 Julij 1837.
De Secretaris,
HELB.

(24784) A. HASKINS en D. CLARK vertrekken.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS,

DINGSDAG, den 18 Julij 1837.

Het ERF met de daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de Watermolenstraat, bekend onder nieuwe Wijk La. A. No. 197 en oude Wijk La. B. No. 26; aankomende den Boedel wijlen Mejufvrouw B. M. WOLFF Wed. A. M. LEVIJ, — ƒ 3000. — JEANNETTE van MONSANTO.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 12den Julij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Carolina Cornelia Emanuels, zoon. Anna Charlotte Bauer, zoon. — Dourlina Louisa Hoen, dochter. — Mary Malija Burns, dochter. — Judith Coster, Echtgenoot van Jacob Beer Monk. dochter. Anna Abendanon d'Avilar, zoon. — Johanna Jacquelina d'Andlau, dochter. — Jacoba Josina van Oudshoorns, Echtgenoot van Johan Hendrik Epping, dochter. — Rachel Mozes de Abraham Bueno de Mesquita, Echtgenoot van Benedictus Alexander Samuels, dochter. — Sophia Johanna van der Kamp, Echtgenoot van Johan Christoffel Treheen, dochter. — Simica van Claveren, zoon.

LEVENLOOZE: Een kind van het Mannelijk geslacht van Bebé van Auka.

OVERLEDEN: Maria Elisabeth Picolet, dochtertje van Johanna Clasina Louisa Picolet, oud 18 m. — Joseph Mattheim, oud 17 jaren. — Willem François Meijne, oud 26 jaren. — Johanna Petronella Pardo, oud 76 jaren. — Maatje de Vries, dochtertje van Amimba van Laguna, oud 4 jaren. — Jan Hendrik Richter, oud 53 jaren. — Samuel Nicolaas de Beek, oud 68 jaren. — Johanna Henrietta Reeberg, oud 32 jaren. — Hendrik François de Schordeijn, oud 22 jaren en 10 maanden. — John Geijger, oud 55 jaren.

EENE LIEFDEGESCHIEDENIS.

Een toeval deed den graaf LANZAN het eerste vermetele denkbeeld van liefde opvatten voor Mevrouw DE MONTPENSIER Hij bevond zich in een gezelschap, waar men verhaalde, dat men de prinses mogelijk zoude uithuwen. Toen keerde zich een der aanwezigen tot hem met de woorden: » En gij, mijn lieve graaf, waarom vergeet gij u zelven bij zulk eene schoone gelegenheid?"

Hij ontzettede en antwoordde op een' bescheiden' toon, dat zulk een vermetel denkbeeld nog nooit bij hem ware opgekomen. Ondertusschen hadden deze vlugtig uitgesprokene woorden eenen diepen indruk op hem gemaakt. Hij bewaarde die lang met zijne opmerkzaamheid voor de prinses te verdubbelen, maar sprak in den beginne van niets dan van zijnen diepen eerbied en van eenige stads-nieuwigheden. Hij wist, als een man van verstand, al deze gemeene plaatsen door zijn vernuft te kruiden. De prinses hoorde hem gaarne aan; dit was zigtbaar en gaf hem moed. Hij schikte zich naar al hare luimen; haar smaak werd de zijne. Hij waagde het reeds, haar, over hare betrekkingen aan het hof, raadgevingen mede te deelen. Onder anderen raadde hij haar, eenen vertrouwden te kiezen, op wien zij zich geheel konde verlaten.

» Waar zal ik eenen zoodanigen vinden?" vroeg de prinses lagchende. Hij gaf te kennen, dat zij op hem rotsen konde bouwen. Zij bedacht zich nog eenigen tijd, toen maakte zij hem gelukkig door de verzekering, dat zij hem tot haren vertrouweling verkoos.

Nu deed hij eenen stap verder. Hij verzocht haar, namelijk, op zekeren dag, daar zij waarschijnlijk toch spoedig zoude trouwen, hem het eerst daarvan te verwittigen, wanneer zij hare keus gevestigd had, »opdat hij" (dus voegde hij zuchttende er bij), » de eerste mogt zijn, die zich over haar geluk konde verheugen." De prinses beloofde zulks.

» Maar wanneer?" riep LANZAN met ongemeen veel vuurs. De prinses antwoordde lagchende; » binnen drie maanden." Hij noemde dit drie eeuwigheden, maar schikte zich eerbiedig naar haren wil.

Toen de laatste dag der bestemde drie maanden was aangebroken, herinnerde hij haar aan hare belofte. » Hoe?" zeide zij, » zijn de drie maanden reeds verloopen?"

» Het zijn drie jaren!" riep hij met drift uit.

» En waartoe zal mijne bekentenis u van nut zijn?"

» Zij zal mij tot den gelukkigsten mensch op Gods aardbodem maken!"

» Welaan! ik zal het u heden avond zeggen."

» Maar hoe?"

» Ik zal het op eene mijner vensterruiten schrijven."

» En de eerste, die dat venster nadert, zal het dan vroeger weten dan ik!"

» Hoe zal ik het dan aanvangen? zeggen kan ik het niet. Ik zal het op een briefje schrijven en u dat heden avond ter hand stellen."

De prinses kwam des avonds in de *Louvre*. Naauwelijks ontwaarde haar de graaf, of hij herinnerde haar aan hare belofte.

» Hier is het briefje," zeide zij, terwijl zij het, wel verzegeld, uit haren boezem haalde, » maar gij moogt het niet eerder, dan na middernacht, openen; want heden is het vrijdag en ik heb dikwerf bemerkt, dat deze dag voor mij van eene slechte voorbeteekenis is."

De graaf meende, dat het verschrikkelijk ware, hem zijn geluk in handen te geven en te vorderen, dat hij nog toeven zoude, met hetzelve te vernemen. Het sloeg elf ure. Hij hield, het volgende uur, bestendig het horlogie in de

hand en naauwelijks stond de wijzer op het twaalfde uur, of hij toonde het horlogie aan de prinses, zeggende: »Ik ben uw bevel getrouwelijk nagekomen. Mag ik nu?"

»Nog een kwartier,"

Mismoedig deinsde hij terug. Ook dat kwartier was eindelijk voorbij. »Mag ik nu?"

»Ja," was haar antwoord, »ga, lees, en morgen spreken wij elkander nader."

Hij vloog naar huis, rukte het briefje open en vond wat hij bovendien vermoeden konde te vinden — zijnen eigenen naam. Was het ernst of spotternij? Deze twijfel kwelde hem den geheelen langen nacht door. In elk geval hield hij het voor raadzaam zich te houden, als of hij het laatste geloofde. De morgen brak aan. Met een bleek gelaat trad hij in de kamer der prinses.

»Hoe?" riep zij uit, »gisteren scheent gij nog de gelukkigste mensch op de wereld te zijn, en heden zijt gij zoo ter nedergeslagen?"

»De smart met mij den spot te zien drijven —"

De goede prinses was genoodzaakt, hem de duidelijkste bewijzen harer liefde te geven en nu viel hij voor hare voeten en zwom in vreugde.

Er ontbrak niets meer aan zijn geluk, dan de toestemming des konings. Met beschroomdheid zocht hij de gelegenheid op, daarvan te spreken. Op zekeren dag, toen hij den koning over *mademoiselle* DE MONTPENSIER onderhield, zeide deze lagchende: »Het komt mij voor, mijn lieve LANZAN, als of gij bij mijne nicht op een' goeden voet staat?"

»Sire!" antwoordde LANZAN, »ik vlei mij, op zulk een' goeden voet bij haar te staan, dat het slechts van uwe majesteit zoude afhangen, mij onuitsprekelijk gelukkig te maken."

Mevrouw DE MONTESPAN, die daarbij tegenwoordig was en hem wel mogt lijden, sprak een goed woord voor hem en de koning zeide: »In Gods naam, LANZAN, ik wil u niet tegenstreven. Beproef uw geluk. Ik beloof u mijnen bijstand."

LANZAN vloog naar de prinses om haar deze vrolijke tijding mede te deelen en zij, die eens het huwelijk uit hare kluizenaars-kolonie geheel wilde verbannen, die van de liefde met zulk eene diepe verachting sprak, was nu buiten zich zelve van vreugde, dat de koning haar vergunnen wilde, *Hymens* kluisters te dragen en, uit loutere liefde, eene *mesalliance* te begaan. Zij begaf zich nu zelve naar den koning en vernam uit zijnen mond de bevestiging van haar geluk. Maar naauwelijks was de zaak ruchtbaar geworden, of de prinsen en prinsessen van den bloede bewogen Hemel en aarde om dezelve te keer te gaan en bestormden den koning zoo lang, tot hij ook eindelijk van gedachte veranderde.

Op zekeren avond liet hij *mademoiselle* in de *Louvre* roepen en kondigde haar met groote verlegenheid en onder duizenderlei verontschuldigingen aan, dat hij zijn woord moest intrekken. Zij stond eene poos, als verstijfd en bedwelmd. De eerste woorden, die zij uitstamelde, waren: »en wat zal er van LANZAN worden?"

»Hij zal over mij te vreden zijn," antwoordde de koning.

»En wat zal er van mij worden?"

De koning trok zijne schouders op en zweeg. Zoo eindigde een minnehandel, die aan het Fransche hof en, volgens de verzekering des verhalers, ook aan vreemde hoven veel geruchts en opziens gebaard heeft. De prinses zelve verhaalt in hare *gedenkschriften* de meeste der hier medegedeelde omstandigheden, ofschoon somwijlen hier en daar verschillende. Het ware niet te verwonderen geweest, indien zij, na deze gebeurtenis, hare kluizenaars-republiek inderdaad hadde gesticht.

Van nog eene andere liefhebberij wordt hier melding gemaakt, welke destijds door *mademoiselle* DE MONTPENSIER en twee harer vriendinnen bijzonder in den smaak kwam. Men schreef namelijk portretten en gaf dan te raden, wie dezelve moesten verbeelden. De prinses schreef haar eigen portret in een kwartier uurs. Of hetzelve goed getroffen ware dan niet is twijfelachtig. Het is eene geheel andere zaak, of een schilder zich uit den spiegel, die voor hem hangt, of uit zijn' eigenen zielespiegel, die zelden getrouwelijk het beeld terugkaatst, moet schilderen. Zij heeft ook nog eene menigte andere portretten geschreven, die haar mogelijk beter zijn gelukt. Ten minste vond deze liefhebberij zoo veel ingangs, dat het in gansch *Parijs* van dergelijke portretten wemelde.

De *abbé* MOLIERE was een eenvoudig, arm man, die zich, behalve om zijnen arbeid over DESCARTES, om niets bekommerde. Uit gebrek aan vuur arbeidde hij in zijn bed en hing daarbij zijne broek, ter verwarming, over het hoofd, zoodat de beide enden, regts en links, over zijne schouders hingen. In deze houding en uitrusting, hoorde hij eens aan zijne deur kloppen. »Wie daar?"—,Maak open!'— MOLIERE trekt van zijn bed aan het snoer, dat de deur opent. »Wat wilt gij?" – ,Geef mij uw geld!'— »Geld?" ,Ja, geld, terstond!' – »A ha! gij zijt dus een roover?" — ,Dat is u onverschillig; ik moet geld hebben.'— »Ja, zoo gij dat hebben moet...., Nu zoek daarin," Te gelijk steekt hij zijn hoofd uit het bed en wijst, met zijne pen in de hand, naar de eene pijp der broek, welke de roover ook doorzoekt. ,Daar is geen geld in!'— »Neen, maar een sleutel". – ,Nu? waartoe moet die dienen?' – »Doe gindsche schrijfstafel open." — De roover haalt de verkeerde lade uit; MOLIERE roept: »Die niet! daar zijn immers mijne papieren in! laat ze toch liggen! gij brengt mij alles in wanorde. Sakkerloot, mijne papieren! in de andere lade ligt het geld." ,Ik heb het!' — »Nu, neem het slechts mede Schuif de lade maar weder digt!" De dief liep weg. — »Spitsboef! sluit toch de deur! — Hel en duivel! daar laat hij de deur open! Moet ik nu in de koude uit het bed stappen en zelf sluiten, Die duivelsche vent!" — En brommende springt hij uit bed, sluit de deur en begint weder aan zijnen arbeid, zonder er in het minste aan te denken, dat hij nu geenen penning vermogen meer bezat.

In H***, waar de wetten op de jagt met gestrengheid worden gehandhaafd, werd een gevaarlijk wilddief, op wien men sinds lang, te vergeefs, had geloerd, eindelijk gevangen genomen. Vóór zijne inhechtenisneming was het hem gelukt, zijn geweer in eenen hollen boom te verbergen. Bij nader onderzoek bekende hij alles, behalve de plaats, waar hij zijne wapenen had verstoken; hij werd tot eenen dwangarbeid van verscheidene jaren veroordeeld. De jaren zijner gevangenschap verstreken en de dag zijner bevrijding was daar. Vrouw en kinderen wachtten van den morgen tot den laten nacht, vruchteloos, op de terugkomst des huisvaders. Eindelijk verscheen hij, gewapend, zoo als hij vóór zijne gevangenneming de zijne had verlaten, wierp een' gevelden reebok voor de voeten zijner ontstelde vrouw en gebood haar, het geschoten wild voor een feestmaal bij zijne gelukkige terugkomst gereed te maken. Het eerste gebruik, dat hij van zijne wederverkregene vrijheid maakte, was, naar het afgelegen woud te gaan, om te zien, of zijn geweer nog voorhanden ware en het eerste bedrijf van den gestraften was — eene nieuwe wilddieverij.

MILTONS GESTALTE.

Twee Engelsche schilders, met name RICHARDSON, vader en zoon, gaven vele jaren geleden, aanmerkingen in het licht over het *verloren paradijs* van MILTON en voegden zijne levensbeschrijving daarbij. In dezelve bedienden zij zich van eene zeldzame wending om zijne gestalte af te malen. »Hij was," dus luidde het, »eer van middelbare grootte, dan klein te noemen en wel gemaakt. Hij was — neen, hij was noch kort, noch dik, maar hij zoude het beide geweest zijn, indien hij een weinig korter en een weinig dikker ware geweest."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Verwachting, Kapt. K. H. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit uiterlijk 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Paramaribo, Kapt. H. L. Kayser. Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Minerva, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 22 Julij.

Het Tweedeks Barkschip Maria Frederica, Kapt. A. H. Hoff. — Adres bij Gebroeders Reyns. — Sluit stellig vóór 15 Augustus e. k., heeft nog ruimte voor 100 vaten Suiker en 50 balen Katoen.

Het gekoperd Kofschip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Driemast Galjootschip de Beurs van Amsterdam, Kapt. C. van der Drift. — Adres bij N. J. G. Baars of J. M. Samson. — Sluit 10 Augustus.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij van West & de Hart.

Het gezinkt Nederlandsch Kofschip Zaandam, Kapt. Lambert H. Singer. — Adres bij van West & de Hart.

NAAR BOSTON.

De Nd. Am. Brik Charles, Kapt. J. Foster. Adres bij J. M. Samson.

NAAR GLOUCESTER.

De Nd. Am. Brik Hibernia, Kapt. S. Sayward. — Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrik. Adres bij S. van Praag.

De Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. E. Babson. — Adres bij S. van Praag.

NAAR SALEM.

De Nd. Am. Brik William and Henrij, Kapt. H. Fabens. Adres bij S. van Praag.

Stand der Maan.

2	*Julij*	*Nieuwe Maan.*
11	»	*Eerste Kwartier*
17	»	*Volle Maan*
24	»	*Laatste Kwartier*

Watergetijen.

			Hoog Water.		Laag Water
19	*Woensdag.*	*'s mor.*	7-42	*'s av.*	2-42
20	*Donderdag.*	»	8-33	»	3-33
21	*Vrijdag.*	»	9-24	»	4-24
22	*Zaturdag.*	»	10-15	»	5-15

Ter Drukkerij van Gezusters SERRE.